

Ոչ երթէք տեսած եմ որ խորաման՝
կութիւնը երկար ժամանակ յաղթած
ըլլայ անկեղծութեան :

Տես սա գառնուկն որ սպանդանոց կը
տանին . ամէն մէկ առած քայլը՝ իր
վախճանին կը մօտեցընէ զինքը : Ո՞ւ
մահկանացու , քու վիճակդ ալ նոյն է .
քու կենացդ ամէն մէկ վայրկենին քայլ
մը առաջ կ'երթաս դէպ 'ի մահը :

Հաճոյից շատը չնցին զուարձու-
թիւններ են . և մասնաւորապէս ան-

պատշաճութիւն մըն ալ ունին , որ մարդ
ինքիրեն միայն չկընար վայլել զանոնք :
Եմենէն աւելի պարզ խաղին գոնէ եր-
կու հոգի պէտք է . բայց ուսմունքը
օգտակար հաճոյքներ կու տայ մարդուս
ամենախորին առանձնութեան մէջ :

Երբոր պատիւներ ու շահեր կ'առա-
ջարկուին քեզի , ան մի հարցըներ՝ թէ
արդեօք աս պատիւները նշանաւոր են ,
թէ աս շահերը մեծ են , հապա թէ
արդեօք արդար է իրը :

բանասիրական

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅ ՆԱԽԿԻՆ

Ո՞ւ իցէ դա ի նոյաբնակ դաշտավայր ,
Ռըծուենըման ի վեր պշուցեալ անբարբառ .
Յերկնից արդեօք յանհուն ի հրաշս ըզմայլի՝
Ուէ խեռ շանթից ինչ տալ պատուէր սոսկալի .
Շաց ճաճանչէ յաշաց քաղցրիկ եւ աշխոյժ՝
Յորոց առիւծ իսկ ընկըրկի մեղմանոյշ .
Ռզատասուն որպէս ըզմայր մի հըսկայ
Ռարդրահասակ եւ կորովի կանգուն կայ .
Մշեղն ի ձեռս յորմէ թափին կայծակունք .
Լապարձ ի յուս եւ սպառնասաստ շառաջիւնք .
Ռզվարսան հողմոց տուեալ ի խուռն ի ծածան ,
Հապա զնիզակն յաղթող ծօծէ ի բըռան ,
Յորմէ այերք իսկ պակուցեալք նուրբք երազք
Յերկուս հերձեալ կասին նըմին հըպատակք .
Ինքն հետամուտ վազէ փութայ ընդ փրքնին
Յերազութեան գալ ի մըրցանս ընդ նըմին : —

Ի դարեւանդ բարձուն Ո՞ասեաց դիւցընկէց
Ուր շանթք ու արծուիք լոկ թափաւին օդահերձ՝
Եղըն թեթեւ ահաբեկեալ խուսափի .
Ո՞յլ խուճապեալ զո՞ր զըտցէ վայր ամայի ,
Ռզսուր ընթացն արգել կայծակն ահագին
Ում անփախուստ լիցի որսիկ ողբագին : —
Ռըրդին բացուստ յանկարծ մռնչիւնք մահասաստ ,
Չեւն ի յաղեղն , դիմեն յառաջ ոտք պատրաստ ..
Ուկ առիւծուն ահա գոչիւն որոտայ .
Շահատակէ քաջն ընդ առաջ ժիր առ նա :

Կորովալանջ կը ըկին առիւծք դէմ ընդ դէմ
Խիզախ ու անյագ պըշնուն յիրար բոցաձեմ,
Եւ այրն առիւծ թռուցեալ անդէն սըլաք սուր՝
Դիաթաւալ դընէ զգազանն առաթուր : —

Ի ժայռ մենիկ յեցեալ յայնժամ սկայաբար
Ի ճարելոն կոյս արձակէ հզօր բարբառ .
Եցիւ Աբրովթ , անհուն դաշտաց տիրող տէր ,
Ինդ իս մըրցիլ դայր նահատակ անվեհեր ,
Օ ի շանթատիալ իմոյ սլաքիս ձիգ ի թափ
Ի զհայ անուան ցուցանէի մեծ սարսափ , :
Եյալէս գոչէր Հայկազնըն հին սըրտաթունդ ,
Եւ ի յակձիո մընայր Ո՞ասիս լուռ ու անքոյթ :

Ո՞վ այր հըզօր , զոյգ կայծականց երկնառաք ,
Եյր անվըկանդ , տան Յօրդոմայ պահպանակ .
Ինդ արութիւնս քո հրաշազան բիւրաբիւր
Երկնից կամար աստեղք հիացան լուսասփիւռ .
Մքծիւ Հռովմայ , բըռունք Պարսից ահադէմ
Ի քոց նետից շաշիւն՝ փախեան տարագէմ:
Ինդ մըրցանաց քոց հրաշալեաց ո՞ր պըսակ ,
Ե՞ր սարդենիք անմահ փառաց նըշանակ :
Օ ազատափայլ ձակատ քոյին՝ մըրկայոյզ
Ուն էր երբէք պսակել ի թագ շանթահիւս՝
Եյն լոկ արժան քեզ եւ անմահ շուք փառաց ,
Երժան սլաքացդ , ո՞վ դու Հայկազն յաղթազգեաց :

ԳԵՐԻԳ ԱՊՏՈՒԼԱՆԵԱՆ

Աշ. Ռաֆ. Վարժ .

ԿԵՆՍԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Մեծե Պետրոս : (Տես երես 444)

Ին ժամանակները Տաճիկները զինադարումը վերցընելով սկսան պատերազմիլ Ո՞եծին Պետրոսի հետ , որն որ Շրութ գետին ափանցը վրայ (1714թ.) այնպիսի դրքով մը պաշարուեցաւ անոնց բանակէն , որ առանց տարակուսի ձեռք պիտի իյնար : Այրոր բոլոր Ուռսերը սարսափած կեցեր էին , Աատարինէ կայսրուհին մարդ իսրկեց դաշնակցելու Պալթաձը Ո՞է հէմմէտ փաշամեծ վեզիրին հետ . դաշնաց սլայման .

ները շահաւոր ըլլալուն , վէզիրն ընդունեցաւ զանոնք , ու ասանկով ազատեցաւ կայսրը : Ո՞ս դիպուածիս յիշատակ՝ Պետրոս ուզեց որ կայսրուհին Ու Կառարինէայ կարգը հաստատէ , և անոր գահագլուխն ըլլայ , ու կանայք միայն կարենան մտնալ անոր մէջ :

Իր տէրութեան մէջ խաղաղութիւնը հաստատուելով , դարձեալ ձեռք զարկաւ ձամբորդութիներու : 1715թ.
Պարէնհակ կեցաւ քիչ մը ատեն , և Տանիմարդայի ու Ուռետիոյ ծովեզերեայ տեղուանքները քննեց . Ետքը Հոլանտա գնաց , ու անկէ ալ 1717 տարւոյն՝ Պաղպիա : Բարիզ եղած ժամանակը՝ Որպանի եկեղեցւոյն մէջ երբոր